

Holky

Jan Nedvěd

1. Malý čísla černejch šněrovacích bot,
co se těžko sehnat daj',
dřevěný korálky a na širokém pásku
v kůži nůž a čaj.

R: Trochu bezbranně, ale s odhodlanou touhou
hledat na slunci si místa svý,
prostě něco dělat, být, žít,
a že jsou holky, co má bejt?

2. Ne, nestrídaj' se po nocích,
to jen čísi špína vylévá se z hloupých hlav,
kluci sbalej' se a jedou,
a holkám připomíná kdekdo slušnost, cit a mrav.

R:

3. Velký košile, to po tátovi, když vojančil,
stejný bágly, co ti vodřou prst,
pár dívčích starostí, znáte to, není o co stát,
prstýnek a pláče hrst.

R: 2x